

ההוא ארנְקָא דצַדְקָה דָאַתִי לְפֹומְבִּידִיאַתָא [מעשה בארכן, סכום כסף, שהגיע לפומבריתא כדי לחלקו לעניים].

אפקדה רב יוסף גביה ההוא גברא [רב יוסף שהיה גבאי של עניים, ציווה להפקיד את הכספי אצל אדם אחד].⁽³⁰⁾

פשע אותו אדם בה, בארכן הצדקה, אותו [באו] גנבי וגנבות.

חייבה רב יוסף את אותו אדם לשלם את הפקדון שאבד, היהות והוא פשע בשמירתו.

אמר [שאל] ליה אבוי: והא **תניא** בברייתא: "לשמר", אם הפקיד אדם אצל חבירו חפץ לשמו ופשע בו ואבד, הרי הוא חייב לשלם, ולא אם הפקיד אצל כספי צדקה כדי לחלק לעניים, ומדוע חייבת את אותו אדם בתשלומים?

אבל אם אותו לדייה בתורת שמירה, אף שמאז מזיק הוא פטור, מכל מקום מדיני שומר הוא מתחייב, כי בדיבור בעלמא לא פוקעים חייבי השמירה שלו. [זהה אמר על מנת לפטור פטור יתכן שהוא מטעם מחלוקת].

ולදעת התוספות, החילוק בין אותו לדייה בתורת שמירה או לא הוא,adam כבר נעשה שומר והתחייב בשמירת החפץ, או אין לו טטרו بلا אמרה מפורשת, אבל אם עדיין לא חלה עליו סיבת חיבוב, כאשר אמר לו קרע כסותי קודם שהלו עליו שם חייבי שמירה, אז מספיק לומר קרע את כסותי כדי שתהיה כאן הוכחה שדרעטו למחול — על פי חידושי רבינו שמעון ש Kapoor סימןכה.

30. בפשותו היה נראה לפרש שרב יוסף קיבל

אמר לו על מנת לפטור, על דברי הברייתא הפטורה?

אלא אמר [תירץ] רבה: אמן הוא וזה, בין המשנה ובין הברייתא, מדברות באופן דעתך לדייה.

ואף על פי כן לא קשייא!

הא, המשנה דיברה באופן דעתך לדייה בתורת שמירה, ובאופן זה אין דעתו למוחל לו על הזיקנו, אלא אם אמר לו בפירוש על מנת לפטור.

והא, הברייתא מדברת באופן דעתך לדייה, מעיקרה, בתורת קרייעת שאמ מראש נמסר לו החפץ על מנת לקורעו, לא חלים עלי חיובי שמירה, והרי הוא מחל על הזיקנו בכל אופן.⁽²⁹⁾

רב יוסף היה גבאי ומומונה על הצדקה לעניים.

על כן פירושו התוספות דהכי קאמר: לשון לשמר משמע שנתן לו על מנת לשמר בלבד, אבל אם בשעת מסירת החפץ לשמירה ניתן לשומר רשות להזיקו, אין כאן דין שמירה כלל, ובאיזה אופן חייבת המשנה?! [לדברי התוספות ניחא לשון הגمراה דמשמע שמתייבת "לשמר"] קא מקשי!]

29. כך היא שיטת תוספות, שהחילוק בין שומר לבין מי שאינו שומר, הוא באומדן הדעת, אם כוונתו למוחל או לא.

אך ב"קוזות החושן" רמו א פירש על פי דברי הרמב"ן [ראה לעיל צב א בהערה] שאם אמר לו הבעלים שקרע את כסותו, אין שייך חיובי מזיק בכל אופן, היהות ואמרתו גרמה לנזק, ובאופן שהבעלים גורם לנזק, אין המזיק מתחייב.